

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

Stane 4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejšje vesti.

Madrid 21. Brzjavka, s katero je vlada Združenih držav naložila svojemu poslaniku v Madridu, naj dostavi španjski vladi ultimatum, se glasi: Predsednik Vam nalaga, da v zmislu resolucije, vsprejete od kongresa, zahtevate od Španjske, da se ista nemudoma odpove Kubi in da umakne svoje vojaštvo s tega otoka. V slučaju, da do sobote dne 23. aprila opoldne vlada Združenih držav ne dobi od Španjske vlade povsem zadovoljivega odgovora, posluži se predsednik brez vsakega drugega obvestila in v oni meri kakor zahtevajo okolščine, onih pooblaščenj, ki so mu jih dale tu priložene resolucije kongresa.

Washington 21. Minister za vnane stvari je dobil iz Madrida brzjavko od generala Woodforda, kateri poslednji naznanja, da mu je ministerski predsednik španjski prijavil povsem kratkim dopisom, da Španjska ne umakne svojega vojaštva s Kube. Hkratu da mu je španjska vlada povrnila njegove listine. Woodford je dal takoj sneti ameriški prapor s palače poslaništva. General Woodford je včeraj zapustil Madrid z vsem osebjem poslaništva.

Pariz 21. Tu sodijo vojaški krogi, da se sovravnosti prično v soboto ali v nedeljo, toda Španjska hoče čakati, da Amerika stori prvi sovravni korak.

Madrid 21. Ko je ameriški poslanik zapuščal Madrid, stražili so orožniki kolodvor. Poslanik Woodford je pozdravljal na vse strani in se mu je videlo, da mu je hudo. Ljudstvo se je vedlo mirno. Ko pa se je jel premikati vlak, zaorilo je občinstvo: Živela Španjska! V tem hipu je ameriški poslanik snel svoj klobuk.

Madrid 21. Mesto je mirno. Ministerski svet je odobril vojni načrt, predložen mu od generalnega štaba. Kraljica je poslala papežu pismo, v ka-

terem ga zahvaljuje na njegovem prizadevanju za ohranitev miru. Kraljica-regentinja opisuje tudi nevarno položeno, v katerem se nahaja Španjska.

Washington 21. Francoski poslanik Bambon in avstro-ogerski poslanik Hengelmüller sta prijavila danes uradno ameriški vladi, da imata nalogo čuvati interese Španjske.

London 31. Iz Keyvesta — iz pristanišča ameriškega, najbližjega Kubi — naznanjajo, da 23 vojnih ladij ameriških pričakuje ob prižganih kotlih povelje za oplovitev v Havano. Vsa vojska da je zbrana v Hickamanga, Mobile, Novi Orleans in Tampa.

Washington 21. Iz Saint Vincenta brzjavljajo, da španjsko brodovje pričakuje prižganimi ognji in vedno pripravljeno za akcijo. Pričakujejo prihod še treh vojnih ladij.

Washington 21. Diplomatiška zveza med Španjsko in Združenimi državami je že pretrgana.

Pariz 21. Med prispevki, došli tukajšnjemu španjskemu poslaništvu za pomnoženje španjskega brodovja, je tudi svota 250.000 frankov, došla od jako visoke osebe.

„Reichswehr“ o tržaških razmerah.

Članek, ki ga je prinesel list »Reichswehr« v svoji številki 1506 od dne 19. t. m., se glasi:

Leži-li Trst v Avstriji ali v Italiji unita? Ali veje s kastela, ki se vpenja nad gradom, savojški križ ali črnorumeni prapor? S tem vprašanjem se treba enkrat baviti resno. Mi imamo svoje tržaško vprašanje. Ne v tem zmislu, da težki avstrijski milijoni neprenehoma romajo v pristaniško mesto, kjer naj bi jim bila ta sreča, da jih italijansko prebivalstvo vzprejme milostno. Pač pa obstoji neko drugo tržaško vprašanje. Isto se glasi kratko in jedrnat: ali naj se, ali se more, ali je smeti duh

Na teh svojih potih po barantiji naletel je parkrat na Jozelna, kateri ga je gledal prezirljivo ter se smehljaj.

»Lopov se jezi na-me«, mislil si je Polž. »Boji se, da bi mu prikrajšal zaslužek«.

Nekoč se ga je lotil krečmar.

»Polž«, mu je rekel, »poravnajva neko za-devo«.

»Katero neki?«

»Postavite na svojem posestvu kočjo za mo-jega svaka«.

»A kaj bo delal on?«

»Kupčeval bo z delavci na železnici. Dru-gače, boste videli, nam Nemei poberó vse izpred nosa.«

Polž je pomislil nekoliko ter je dejal:

»Ne, nočem žida na svojem posestvu. Ne jed-nega ste vi že pojedli, zalizeci, ki vas je vzel za gostače.«

»Vi nočete prebivati z židom,« je odvrnil jezno Jozel, »toda z Nemei znate celo moliti. Bomo videli, kaj pride iz tega?«

»Lopov voha tu velik zaslužek!« je rekel sam sebi Polž, gledajoči žida, ki je obledel od jeze.

In nadaljeval je svojo kupčijo. Enkrat je kupil četrto mernika prosa, drugokrat pol mernika ječmenove kaše, pa zopet krog slanina.

Potikajoči se tako po okolici (ker v domači

nepokornosti, ki je toli narastel pod slabotnimi namestniki in brezbržnimi ministerstvi — ali naj se, ali se more, ali je smeti še nadaje trpeti drzno zasmehovanje avstrijskega čutstva? Da ali ne?

Grof Thun stoji pred tem vprašanjem, z čegar rešitvijo ni smeti odlašati dalje. Niti rešilnega izhoda §. 14. ni možno uporabiti. Tu sploh ne gre za vprašanje, ki bi bilo prepirno; isto se ne tiče nikake jezikovne navedbe in nikakega jezikovnega odseka. Tu imamo izključno le vprašanje izvršilne oblasti. To je zaprisežena dolžnost vlade Njegovega Veličanstva, da se odločno postavi po robu vsakemu državi nevarnemu rogoviljenju. Taka rogoviljenja je opaziti v Trstu že leta in dnij, ne da bi se jim izdatno postavili nasproti. Uprav zato so se mogla razvijati nemotena. Seveda se bode prigovarjalo, da ni bilo beležiti izredno kričečih pojavov in da bi se bilo navadno pokazalo neumestno, da bi državna oblast direktno posegla vmes. Proti simptomom da ni mogoče opraviti ničesar itd. itd. Mi smo srečno rešili sem čez iz dobe 50 let take izgovore, odgovarjajoče popolnoma skromnosti in dobrovoljstvu avstrijskemu, ki se pa navadno porablja na krivem mestu. Zgubili smo Lombardijo in Benetke, ker nismo vedeli, da treba udušiti iskro, ali ker je nismo hoteli pogaziti. Potem smo bili obnemogli pred plamenom. Toda, vsa retrospektivna razmišljanja (tega, kar je bilo), ne morejo ozditi obstoječega zla. Mi ne pričakujemo od grofa Thuna Herkulovih činov. On je v srečnejšem položaju, nego so bili njegovi predniki. Njemu se ne treba boriti zoper imponderabilije (to je: dejstva in okolnosti, o katerih vemo, da so, katerih moč pa ni mogoče določiti številkami), on more naravnost prijeti objestne italianissime tržaške. Umeje se ob sebi, da si ne usojamo dajati nasvetov gospodu ministerskemu predsedniku, dovoljujemo si pa, opozoriti ga na državni temeljni zakon, poznan v širših krogih, od 21. dec. 1867.,

vasi mu gospodarji niso hoteli nič prodati, je razvidel, da so se cene močno povišale. Ko je pa vprašal kmete in gospodinje, čemu so tako napeli ceno, so mu odgovarjali:

»Zakaj naj bi vam mi prodajali po ceni, ko pa nam danes ali jutri plačajo bolje?«

»Kdo vam plača to?«

»Bodisi tudi oni Nemei, ki so se nastanili v vaši vasi.«

»Ali tudi oni kupujejo v vas?« je vprašal Polž radoveden.

»Od kdaj že . . . Naj je samo kaj večega za oddati, takoj prihaja Nemei, še peprej nego žid, ter plačuje brez barantije. Koliko moke se melje za njih v mlinu! . . . Toliko, kakor za kako vojsko.«

»Ha!« je pomislil Polž, »kupujejo po vaseh ker je žito še na polju, njih pa je mnogo.«

Ta Polževa kupčija in njegove brutenje z Nemei ni bilo vseč kmetom njegovo vasi. Celo pri cerkvi, v nedeljo, mu je le malokateri odgovoril na njegov pozdrav »na vekov veka«. Kadar je Polž šel mimo kake večje gruče, takrat so se glasno razgovarjali med seboj o odpadnikih katoliške vere, kateri morajo privabiti srd božji na ljudi.

(Pride še.)

PODLISTEK.

82

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski pisatelj Boleslav Prus. Prevaj. Podravska.

Še predno je minol mesec, stržil je Polž od njih sto rubljev brez vsega dela, za kar se je v grajščini trebalo truditi vse leto.

Žena mu je res dejala večkrat:

»Mar misliš, Jozef, da bodo oni vedno kupovali od tebe? Saj imajo tudi oni kmetije, ki so še boljši od tvoje. Ta kupčija ž njimi bo trajala k večjemu do zime, ker potem ničesar več ne kupijo od nas.«

»Bomo videli, kako bo«, je odgovoril kmet.

V duhu pa je premišljeval, da vendar — čeprav ne bodo kupovali od njega, — mnogo prisluži pri onih, ki bodo gradili železnico, samo da enkrat dospejo v ta kraj. Delal je celo priprave za to. Kupil je od Grohovskega par prašičev, nekoliko gosij pa od Višnjanskega in ko Nemei niso več povpraševali toliko po maslu, ukazal je ženi, naj skrani istega in osoli.

»Ne boj se«, je dejal, »vse to pokupijo delavci na železnici. Saj še pomniš vendar, kaj so nam pravili zemljemerci.«

št. 192 drž. zak. o splošnih pravicah državljanov, za kraljevstva in dežele, zastopane v državnem zboru. V členu 1. je rečeno tam: za vse pripadnike kraljestev in dežel, zastopanih v državnem zboru, obstoji splošno avstrijsko državljansko pravo. V členu 14: Vsakomur je zajamčena popolna svoboda vere in vesti. In v členu 15: Vsaka zakonito pripoznana cerkev in verska družba ima pravico ukupnega izvrševanja vere. — V jasni luči teh določeb drž. tem. zakonov kažejo se nam zadnji tržaški dogodki kakor krvav zasmeh zoper Avstrijo in zoper državno avtoriteto avstrijsko.

V Trstu namreč ne obstoji za Slovane nikako avstrijsko državljansko pravo. Tam je pod avstrijsko znamko le neko rudeče-belo-zeleno poharvano državljansko pravo za Italijane. Slovanov mesta in okolice ne morejo siliti k izseljevanju, zato pa jih bojkotujejo in jih izključujejo iz mestnega sveta. Tam se mora predstavljati »Italia unita« vsaj v malem. To se je posrečilo že davno. Mestni zastop je malone očiščen od Slovanov. Toda Slovani naj bi tudi ne smeli poslušati besede božje v svojem jeziku! To je temeljna črta najnovejših izgedov v Trstu. Do sedaj se je bilo Avstriji sovražno, Slovanom sovražno. No, sedaj hočejo nadaljevati v določenem programu, sedaj so tudi cerkvi sovražni, ali bolje rečeno: katolikom sovražni. To se lepo podaja v ukupnost. Kvirinal in Vatikan sta še vedno v ostrem nasprotstvu med seboj. Sicer se italijanska vlada čuva skrbno, da ne izziva papeža, in ona ve tudi zakaj, kajti danes ne bi imela proti sebi le vseh katoliških držav. Ali Italijani tržaški hočejo biti bolj italijanski, nego je kraljestvo italijansko. Da, irredenta rogovili zopet nesramno po Trstu. In ona more biti ponosna na svoje vspehe. V katoliški Avstriji mora katoliška cerkev apelovati na pravico do ukupnega javnega vršenja vere, pripoznanega vsaki zakonito pripoznani cerkvi in verski družbi! In ona apeluje — zastonj! To dejstvo kriči do nebes. Italijanske propovedi v cerkvi sv. Antona, ki so dale povod »socijalističnim« izgedom, se ne vrše več. Danes pa javlja brzjav, da so se po odredbi škofa tržaškega zaustavile tudi slovenske propovedi v cerkvi sv. Jakoba. Škof Šterk se umika — tako triumfujejo glasila Italianissimov in drugi listi, ki simpatizujejo z istimi. Isti škof je še nedavno temu v nekem pastirskem listu jako energično branil svoje stališče. »Jaz nisem«, je rekel, »hvala Bogu, ni italijanski, ni slovanski, ni nemški škof, ampak jedino le katoliški škof, škof svete cerkve rimsko-katoliške, v kateri je Jezus Kristus podrl stene, ki ločujejo narode«. Ali smemo res misliti, da je škof kar hkratu premenil svoje stališče? Očividno je, da so se tu pojavili jako sumljivi vladni uplivi. Sami ob sebi prihajamo že do te slutnje, ako čitamo le ublaženo oficijozno poročilo o izredni seji mestnega sveta tržaškega minole sobote. Isto podaja tudi najboljši dokaz, da tržaški izgedi niso bili socijalističnega značaja. Vsi govorniki so kar tekmovali v napadih, ker se je škof drznil prirediti v Trstu slovanskih propovedi. Sploh se niso brzdali nikakor, da so le podali prav značilen izraz mišljenju vodilnih komunalnih krogov tržaških. Vladnim zastopnikom, došlim v to sejo, so postopali kakor kakim obtoženecem. In isti ni nikakor odklanjal te usiljene mu uloge, marveč je v zadregi le ječel nekoliko opravičevanj

In tako so zmagali Italianissimi. Trst ni le očiščen od Slovanov v vsem komunalnem življenju, ampak očiščen bode odslej od Slovanov tudi v cerkvi. In tu naj bi si ne stavili vprašanja, da li Trst sploh še leži v Avstriji?! Zdi se nam, da bi bil skrajni čas, da se pokaže z vso energijo in če treba tudi železno brezobzirnostjo, da Trst leži v Avstriji in da ostane, ako Bog da, v Avstriji za vedno. Tu ima grof Thun najboljšo priliko, da pokaže svojo zmožnost kakor avstrijski državnik, ne da bi ga motilo ali oviralo parlamentariško pololenje. Odnosaji v Trstu in na Primorskem sploh so škandalozni. Istih ni smeti trpeti dalje. Danes še smo sporočili, kako mestno zastopstvo v Pulju ostentativno ni prišlo blizu, ko so naši vojaki došli s Krete v Pulj. Kaj naj si mislijo v ostali Evropi o Avstriji? Ali imamo morda zopet kako »zrelo jabolko«, katero hočemo podariti? Ne, tako ne moremo dalje. V Trstu in na Primorskem je treba s koreniki izruti protiaustrijski duh! Skrajni čas je, toda prepozno še ni. Država in vlada morati ščititi državi in cesarju zvesto prebivalstvo

pred napadi Italianissimov, njega razvoju in napredku se ne smejo staviti ovire na pot. Irredentovci so postali predrzni le zato, ker se jim je popuščalo. Enkrat vendar naj se nastopi temeljito resno proti njim. Avstrija se menda vendar more še kosati s to družbo! Vlada nastopi dejansko in odločno! Avstrija naj ne prebije več nobenega zamudnega greha dol ob Adriji. To naj si zapomni grof Thun.

Politični pregled.

Državni zbor. Včerajšnja seja zbornice poslancev je bila zopet viharina, sosebno med govorom onega moža, kateri je ob onih glasovitih dogodkih, ki so provzročili padee grofa Badenija, pojavljati svoje nemško prepričanje in navdušenje z — nožem v roki. Ta mož je bil posl. Pfersche.

Predno je zbornica prešla na dnevni red, so se stavile interpelacije in vlada je odgovarjala na nekatere interpelacije.

Posl. Prohaska in tovariši so interpelovali n. pr. ministra za trgovino, da-li hoče ugoditi opetovanim prošnjam služnikov na pošti in brzjavu, da bi jih ogovarjali z »gospod«.

Ministerski predsednik je odgovoril na interpelacijo posl. Laginje in tovarišev radi dopisovanja okrajnega glavarstva hrvatskim društvom v italijanskem jeziku. Ministerski predsednik sicer ni tajil dotičnega konkretnega slučaja, navedenega od interpelantov, ali je izjavil, da iz tega slučaja ni smeti sklepati na splošno postopanje oblasti v Istri. Zatrnil je tudi, da se te oblasti drže načela, da je sleherni akt reševati v tistem jeziku, v katerem je bil uložen, ter da se vsa uradna obvestila razglašajo v vseh deželnih jezikih.

Potem se je nadaljevala razprava o predlogih za zatožbo ministrov. Govorili so sami nemški govorniki in so ponavljali zvesto vse ono, kar je bilo povedano že opetovano povodom prejšnjih predlogov za obtožbo ministrov. Posl. Mayreder je zahteval, naj se obtožba raztegne tudi na poslance Falkenhayna, Jaworskega, Abrahamoviča in Kramarja. Drugih bolečin ni imel dobri mož.

Ko se je oglasil že gori omenjeni vitez od noža, Pfersche, in je jel govoriti o nasilstvu, ga je posl. Březnovsky apostrofoval povsem umestno: »Vi govorite o nasilstvu, vi, ki ste rabili nož?!« In potem: »In tak mož je profesor na vsenčilišču v Pragi!« Zadel je v živo, kajti vsa levica je v divjem srdu bruhala svojo jezo na rečenega poslanca češkega.

Interesanten za nas je bil zaključek seje, ki nam je donesel interpelacijo posl. Hortisa in tovarišev o dogodkih v Trstu. O tej interpelaciji govorimo na drugem mestu.

Kriza na desnici. Mnogokrat smo že razmišljali, da-li bi ne bilo bolje za Slovane, da so brez Dipaulijeveev združeni med seboj v manjšini, nego pa z Dipaulijeveci v večini?! Vsako toliko je namreč beležiti kakov afront tega sicer res jako nadarjenega, ali tudi jako trmastega in muhastega parlamentarea iz konservativnega Tirola, ki odgovarja na gorenje vprašanje naše v pritrjevalnem zmislu. In to se dogaja navadno v najbolj kritičnih momentih: ko bi morala desnica storiti odločen korak, ki bi imponoval, tedaj jej baron Dipauli zaluča polence pod noge v veliko veselje opozicije. Tako se je zgodilo zopet ravnokar. Zbornica razpravlja o predlogih za obtožbo grofa Badenija. Ni je menda naravneje stvari na svetu, nego da večina — ista večina, v kateri sedi tudi baron Dipauli — glasuje za to, da se preko teh predlogov prestopi na dnevni red. Naravna taktika zahteva tako, a proti taki neizogibni zahtevi je v tem trenutku nastopil baron Dipauli in je pridobil za-se tudi večino kluba katoliške ljudske stranke. Zahteva namreč nekov motivirani predlog za prehod na dnevni red, kar je razumeti nekako tako: mi glasujemo sicer proti obtožbi, ali prav imate prav za prav vi nemški gospodje — ki ste sovražniki oni večini, kateri formalno pripadam tudi jaz, baron Dipauli!! — Ta predlog Dipaulijev je očividno mahljaj po desnici v trenutku, ko bi ona morala postopati kompaktno, rama ob rami, ko bi morala vreči na tehtnico vso veljavo svojo! — In taki napadi se ponavljajo, kakor rečeno, vsako toliko od strani barona Dipaulija, napadi, ki delajo desnico nesposobno za vsako odločno akcijo. Mar

ni torej opravičeno vprašanje, da-li ne bi bili mi Slovani na boljsem, ako bi bili v manjšini na čvrstih slovanskih nogah, nego pa v večini, kateri jedna noga odpoveduje službo vedno ravno tedaj, ko bi trebalo hiteti najbolj?! V taki večini smo Slovani vezani na rokah in nogah, v naši manjšini bi bili svobodni in v tej svobodi in ob svojem številu tako izdatni, da bi morali računati z nami!!

Za urejenje jezikovnega vprašanja. (Nadaljevanje načrta zakona, priobčenega v »Südsteierische Post«.)

III.

Občina, okraj, dežela.

§ 24. Občini pristoji pravica določanja svojega poslovnega jezika, in sicer za vse stvari samostojnega in prenešenega delokroga.

§ 25. Pismene uloge, ki so dospele občini od kogarsibodi, je vsprejemati in jemati v razpravo tudi tedaj, če so sestavljene v deželnem jeziku, ki ni poslovni jezik občine.

§ 26. Občini je navadno na svobodo, da rešuje došle jej uloge v svojem lastnem poslovnem jeziku.

V mestih, ki imajo lastni statut, so pa obvezani organi občine, da pismene ali ustmene prošnje, došle v prenesenem delokrogu v občevaranju se strankami, rešujejo v onem deželnem jeziku, v katerem so bile iste uložene.

V drugih občinah, in tudi v občinah z lastnimi statuti glede na preneseni delokrog navstaja ta obveznost tedaj, ako se vsaj 15% prebivalstva poslužuje kakega jezika, ki ni poslovni jezik te občine.

§ 27. Posamičnim členom občinskega zastopstva je prepuščeno na svobodno voljo, da se v sejah tega zastopstva poslužujejo jednega ali drugega deželnega jezika.

§ 28. Okrajni zastopi imajo pravico, da si sami določajo uradni jezik.

§ 29. Pismene uloge, dohajajoče okrajnemu zastopstvu ali okrajnemu odboru od kogarsibodi, je vsprejemati in jemati v razpravo tudi tedaj, ako so iste sestavljene v deželnem jeziku, ki ni uradni jezik okrajnega zastopa.

§ 30. Okrajnemu odboru je dano na svobodno voljo, da rešuje v uradnem jeziku okrajnega zastopa vse njemu in okrajnemu zastopu prihajajoče spise. Z občinami svojega okraja pa mora občevarati v njih poslovnem jeziku in je obvezan — ako je uradni jezik katere občine njegovega okraja drugi, nego uradni jezik okrajnega zastopstva — reševati pismene in ustmene uloge, došle njemu ali okrajnemu zastopstvu, v tistem deželnem jeziku, v katerem so se predložile.

(Zvršetak tega odstavka pride.)

Vojna!! — Zadnji čin, običajen pred začetkom prelivanja krvi, se je izvršil: obojestranska poslanika sta že ostavila Madrid oziroma Washington — diplomatsko občevaranje med obema državama je že nehalo. Sovraštvo je torej stopilo v svojo veljavo in bode neizprosno zahtevalo svojih žrtev. Jutri opoldne potече rok, ki so ga stavile Zjedinjene države Španjski za odgovor na ultimatum. In ker je Španjska že odgovorila čisto na kratko — in drugače ni mogla — da nima odgovoriti ničesar več, zaplopola jutri pojutrnjim iskra, ki vname netivo, smodnik in topove.

Kdo je kriv temu v prvi vrsti, to vemo, in zato naklada Evropa po vsej pravici vso odgovornost na Zjedinjene države za klanje in pustošenja in vso škodo, ki navstane vsled te toli perfidno izzane vojne. Kdo je kriv, to vemo — kakov bode zaključek, komu obrne vojna sreča svoj smehlajajoči obraz — o ironiji: smeh, odsevajoči v — krvi — tega ne moremo vedeti. O tem so možna le ugibanja, in o tem gredo menenja — kakor navadno, kadar stoje ljudje pred negotovostjo — zelo navskriž. Jedni sodijo, da so španjske sile zadostne za odbitev ameriškega napada, drugi prorokujejo Španjski — katastrofo! Bode, kakor bode hotela božja Previdnost; ali simpatije Evrope morajo biti na strani Španjske, ker požrešnost ameriška duši že sedaj koristi vse Evrope.

Domače vesti.

Odbor pol. društva „Edlnost“ bode imel svojo sejo jutri, v soboto, ob 7 1/2 uri zvečer.

Poreški škof Flapp pred papežem. Pred večerajšnjem je dospel škof Flapp v Rim. »Piccolo« brzojavljajo iz Rima, da istega dne Flapp še ni bil vsprejet od papeža, ker Vatikan pričakuje poročila o sporu med Flappom in škofom Šterkom.

Proti škofu Šterku da je došla še jedna pri-tožba italijanskih dukovnikov tržaških. A došla da so tudi pojasnila Šterkova. Radi te zadeve da so se že vršili pogovori med kardinalom Rampollo in avstrijskim poslanikom na Vatikanu, grofom Revertero — Tako peroča »Piccolo«, in kakor so že razmere v nas, ne bi hoteli staviti niti novčiča, da ni res, kar pripoveduje ta židovski list o novih tožbah »Amikoveev« proti lastnemu škofu!

Mestni svet tržaški in poljski čuvaji v okolici. — V sinočni seji je bila na dnevnem redu tudi prošnja prebivalcev Škednja in Sv. M. Magd. spodnje za jednega poljskega čuvaja na občinske stroške.

Referent dr. Gregorutti je predlagal, naj se prošnja odbije.

Zajedno je predlagal še isti referent: Ozirom na to, da se je odvzela policija magistratu v tržaški okolici, predlaga delegacija, da se odpravijo mesta poljskih čuvajev v okolici, tako tudi v Bar-kovljah, in naj se odpusté 1. majem oni čuvaji, ki imajo 3 leta službe.

Mestni svet je vsprejel oba predloga.

Župan je prijavil tudi, da bode civica cap-pela sodelovala zopet v katedrali, ker — so do-segli, kar so hoteli.

Po našem razumevanju neverjetno drz-nost znači interpelacija, ki so jo stavili v večerajšnji seji poslanci Hortis in tovariši. Interpe-lacija trdi, da propovedi pri sv. Antonu novem niso bile v nikakvi zvezi z službo božjo. Veliki del meščanstva — razburjen itak že po napovedbi slo-venskih propovedi — je priredil nasprotnih demon-stracij, ki so zadobile še večih dimenzij po nepo-trebni intervenciji javne sile. V spopadu da so organi policije rabili sredstva, ki so žalila človeko-ljubno čustvovanje. S tem so ravno oni rušili red. Tako postopanje, da treba grajati tembolj, ker se ponavlja večkrat. In potem stavljajo interpelanti navadna vprašanja do oblasti.

Jasno je, da so italijanski poslanci hiteli se svojo interpelacijo po pogovoru: Reci jim, da ti ne porečejo! Z drznimi vprašanji hočejo pokriti brutalno postopanje svoje lastne stranke. Mi nismo poklicani, da bi branili redarje, konstatovati pa moramo vendar-le, da so se isti morali braniti pred tisoči ljudstva in da je to ljudstvo metalo kamenje po 2 kili težko!! Ali naj bi se bili dali redarji pobiti jednostavno?!

O, mi razumemo to neverjetno drznost ita-lijanskih poslancev! Drzni so, ker so navajeni, da se jim verjame vse, tudi če ima na čelu znak drzne neresnice. Verjame se jim vsaka in največa — ne-mnnost. Mi razumemo to žalostno srčnost ali nekaj drugega je težko umeti. To interpelacijo so podpisali vsi italijanski poslanci. Torej tudi duhovnik Zanetti!!! O Amikovei, kako rap-idno vodi niz-dolu vaša pot!

Zopet ilustracija odnošajev v naši oko-lici. Iz okolice nam pišejo: Na velikonočni pone-deljek proti 8. uri zvečer se je vračal iz sv. Križa domov na Prosek Anton Bukovec v družbi z An-drejem Puntarjem tudi s Proseka.

Toda na Prosek je došel samo poslednji, ne-koliko pobit, in se je ustavil v gostilni gospoda Godine, a ni povedal ničesar a Bukovec. Kmalu na to se je pripeljal po isti cesti neki tržaški iz-vošček, ki se je tudi vstavil v isti gostilni. Ta pa je povedal, da nekdo leži kraj ceste in da utegne biti — mrtev. Izvošček se je ponudil sam, da so šli z njegovim vozom na lice mesta. Res so našli na tleh človeka, močno pobitega. Bil je — Buko-vec! Naložili so ga na voz, sproveli na Prosek in ga izročili njegovi družini. Družina je pozvala ne-mudoma zdravnika z Opčin, g. dra. Susso, toda ta je prišel še-le naslednjega dne.

Pozneje je prišel obiskat bolnika neki od-ličnjak proseški, da bi se obvestil, kaj se je zgo-dilo prav za prav! Toda izvedel ni ničesar, ker siromak Bukovec je bil tako slab, da ni mogel dati nobenih pojasnil. Pač pa je izvedel naš mož od družine v svoje veliko strmenje, da je menil rečeni zdravnik, da je Bukovec le vinjen, ter da je odredil zdravnik naj mu dajo grenke soli in

olja; zajedno pa, da naj pozovejo — babice, ki naj Bukovec aplicira neko izvestno kuro, v ka-teri — kakor znano — so posebno izurjene le babice.

Mož je bil torej v smrtni nevarnosti, a izročil se je — babice v zdravljenje!! Take stvari se do-gajajo v moderni državi in v »kulturni« občini, kakoršna hoče biti Trst!!! Še-le na nujen nasvet istega našega odličnjaka in družih vaščanov je dru-žina poslala Bukovec v tržaško bolnišnico — a to še-le tretji dan po dogodku! — kjer leži še sedaj!! Neizrečeno značilno za naše razmere pa je:

da zdravnik, nameščen od magistrata v naši okolici, ni vedel razložiti, da-li je bolnik vinjen ali pobit;

da tržaški »Piccolo«, ki ve sicer natančno, ako je sedla le jedna sama muha na nos kakemu eikorijašu, ni žugnil ni besedice o tem dogodku, dasi ima tam gori svojega vernega capovillo,

in da je Bukovec pristaš slovenske stranke in da je njega hči zaprta radi iz-gredov lanjske spomladi!!

Kako vse drugače in hitro bi bil po koncu ves aparat magistratov, ako bi se kaj takega do-godilo komu, ki — recimo — ni pristaš slovenske stranke!

Čujemo, da je sodna oblast dobila v roke drznega napadalec.

Zadoščenje. Iz Opatije nam pišejo dne 22. t. m.: Danes je došel semkaj namestnik tržaški grof Goëss, da se pokloni tu mudeči se kraljevi dvojici Rumunski. Kralj je tem povodom povabil na obed le namestnika in župana dr. Stangerja. Niti okrajni glavar Fabiani ni bil povabljen. To posebno odlikovanje je našemu odličnjaku v bogato zadoščenje za smešno postopanje nasprotnih, laških in nemških glasil, ki so ostentativno prezirala dra. Stangerja, ko so poročala o onih osebah, ki so bila navzoča o sprejemu rečene kraljeve dvojice.

Občni zbor „Del. podp. društva“ bode prihodnjo nedejo, dne 24. t. m. ob 3½ uri pop. v dvorani Mally, ulica Torrente št. 16. Volitve se začnejo jutri (v soboto) zvečer ob 6. uri v dru-štvenih prostorih in se bodo nadaljevale istotam v nedejo od 8. ure do 1. pop. Volilo pa se bode tudi potem ves čas občnega zbora v dvorani Mally. Odstopajoči odbor želi, da bi se členi v mnogo-brojem številu udeležili volitve kakor tudi občnega zbora. Osebito se pa priporoča mlajšim členom, da naj ne zamude te prilike, poučne zanje za nadalj-nje življenje. Kdor misli voliti, naj ne pozabi pri-nesti seboj društvene knjižice, ker brez iste se ne more voliti.

Dnevni red zborovanja bode: 1. Nagovor pred-sednikov; 2. Društvena kronika, poročila tajnik; 3. Poročila denarničarjevo o računu za leto 1897. in poročila pregledovalcev računov; 4. Poročila gos-podarjev in knjižničarjevo; 5. Prošnje za izredne pod-pore; 6. Posamični predlogi 7. Volitev predsednika, 22 pravih in 6 namestnih odbornikov v smislu §§. 19 in 24 pravih. (Pravico voliti imajo oni, kateri so prekoračili 18. leto, in so opravili svoje dolžnosti v smislu § 12. društvenih pravih. Voljen sme biti le polnoleten ud); 8. volitev 3 pregledovalcev ra-čunov za leto 1898. v smislu §. 22 pravih; 9. Vo-litev dveh udov razsodišča.

Ker nam je dvorana na razpolago le do 7. ure, bi bilo želeti, da pridejo člani točno ob določeni uri. Zaradi premenitve pravih morati biti navzoči dve tretini členov.

Pekovske razmere. Iz pekovskih krogov nam pišejo: Pred nekaj časa se je vršil shod pekov. Na tem shodu ne samo da se je razpravljalo le v italijanskem jeziku, — ampak udrihalo se je brez pardona po našem slovenskem jeziku.

Če se dobro premisli ta stvar in dejstvo, da je pekovsko društvo v zvezi z italijanskimi demo-kрати, — in ker so ti zopet v zvezi s progresovei in irredentisti — mora to človeka boleti v sree tembolj, ker je od pekov nas Slovencev velika ve-lika večina. Vendar nas vladajo drugi in bi se hotelo kazati svetu, da smo vsi peki onega malo-obetajočega in puhlega mišljenja.

Tudi tako človeče — ki pa je baje doma iz Svetega na Krasu — imamo peki med sabo, ki nosi na verižici — čujte ljudje! — podobo italijanskega kralja!

Dolžnost bi bila torej vseh pekov, ki se le količkaj še zvedajo svojega rodu in ki spoštujejo

svojo domovino, da nobeden ne plačuje več v tako društvo ter se tudi nikdo več ne upiše tam kakor ud, dokler se ne naseli v njem drugačen duh.

(Op. uredništva. Res, zelo je zanemarjen tu v Trstu pekovski stan v narodnem pogledu. Ža-lostno, da, prežalostno je dejstvo, da se slovenščina niti ne trpi v pekovskem društvu, čeravno so velika večina pekov Slovencev. Res, skrajni čas bi že bil, da se vzbudi narodni čut in zavest tudi v pekih. Pred letom se je že govorilo o nekem pekovskem pevskem društvu. Je-li že zaspala ta misel?! Peki rodoljubi, ki se zavedate, poprimite se dela in bo-dite gotovi, da vam prihite na pomoč tudi drugi rodoljubi. Ne vstrašite se malo truda! Le malo dobre volje je treba in vse pojde. Vzemite si v izgled naše trgovske pomočnike! Vsi, kar jih je bolj zavednih, so se oklenili pevskega društva »Kolo« in napredujejo lepo. Isto bi mogli in morali storiti tudi vi! Malo srčnosti in odločnosti in stvar je go-tova. Pozneje bi se dalo govoriti še o marsičem. Na delo torej!

Iz Sežane nam pišejo: V 14. dan t. m. se je vršila v Sežani volitev v komisijo za osebno dohodarino. Izvoljeni so bili v I. razredu: členom dež. poslancev Anton Muha v Lokvi, namestnikom Avgust Praprotnik, trgovec v Lokvi; v II. razredu: členom France Prhavec, posestnik v Ležečah, na-mestnikom Ivan Duje, posestnik v Zavrhu; v III. razredu členom Matej Kante, nadučitelj in okr. šol. nadzornik v Sežani, namestnikom pa Anton Berginec nadučitelj v Povirju.

V nedejo dne 24. t. m. bode občni zbor dobrovoljnega ognjegasnega društva z sledečim dnevnim redom: 1. Poročila načelnikovo. 2. Potr-ditev računov. 3. Potrdilo proračuna. 4. Volitev načelnika, podnačelnika in drugih funkcionarjev. 5. Razni predlogi.

Samomorilec — spoznan. Dne 15. t. m. smo poročali o mrtvem truplu, ki je bilo najdeno blizu Opčin. Na istem ni bilo najmanjšega znamenja, po katerem bi se moglo soditi, kdo da je samomo-rilec. Včeraj pa je prišla na magistrat Josipina Premru, vratarica na Aequedottu št. 51. Prišla je do onega uradnika, ki si je ogledal truplo na Op-činah in ki je imel shranjen samokres, najden poleg trupla. Komaj je Premru zapazila samokres in kos obleke pokojnikov, takoj je spoznala revica, da so to stvari njenega soproga Mateja. Dne 14. marca je oštel istega njega gospodar tako hudo, da je to toli uplivalo nanj, da ga ni bilo več videti od istega dne. Soproga je že vse prebledla zastoj. Ni čuda, da je revica vsa potrta. Kajti stara je že in one-mogla. 40 let je že minolo, odkar sta bila poročena.

V norišnico je bil odveden včeraj popoldne 50letni ležak L. G., bivajoči pri sv. Jakobu. Po-klicani zdravnik je spoznal, da bi znal nesrečnež postati nevaren drugim ljudem.

Tatvine. — Posestnikom Andreju Olenik, Antonu Fabijančič in Jožefu Žerjal iz Sv. M Magd. ukradli so neznani tatje rastlin vrednih 22 gl.

Včeraj je zapazila Uršula Kočevkar, da nosi Alojzija D. njen robeč, katerega je ona pogrešila v terek, ko ga je razobesila doma, da se posuši. Poklicala je redarja, kateri je prisilil Alojziko no poli-eijo. Kočevkar je dobila svoj robeč nazaj, Alojzika pa dozna še-le, kaj si je prislužila.

Predsinočnem je zmanjkal v kavarni Karolu C. svršnik med tem, ko je Karol pazno prebiral časnike.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in fran-ko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Policijske vesti. — Sinoči ob 8 uri zvečer je aretiral policijski agent Titz (sin pol. oficijala Titz) 39-letnega stolarja B. P. iz Vipave, ker je poslednji sleparil ljudi s tem, da je hodil okolu ter nabiral po družinah stolice v popravilo in denar za nakup slame. Policija ga je iskala že dlje časa.

Ivan P. je vzel v službo nekega Josipa Di Lorenzi, da bi stregel njegovemu bolnemu očetu. Tega posla pa ni hotel več opravljati ter je ob enem skušal prepročiti, da bi vstopila v to službo neka deklica. O odhodu pa sta se spričala gospodar in sluga, kateri poslednji je grozil gospodarju s smrtjo, držé v roki neko železo. Redarji so prijeli srditeža ter ga odvedli v zapor.

80 letni Josip M. iz Podgrada je bil aretiran večeraj popoldne ob 5 uri v ulici Istituto radi bešenja.

Koledar:

Danes v petek 22. : Robert, op.: Soter, p. muč.
Jutri v soboto 23. aprila: Adalbert, škof; Jurij, m.
Solnčni: Izhod ob 4. uri 49 min. **Lunin:** Izhod ob 4. uri 50 min.
Zahod „ 7. „ 9 „ Zahod „ 9. „ 34 „
Ta je 17. teden. Danes je 111. dan tega leta, imamo
toraj še 254 dni.

Zadnje vesti.

Madrid 22. Na posvetovanju kraljice regentije z ministerskim predsednikom je izjavil poslednji, da v tem svečanem trenutku, ko ima počiti prvi strel, jemlje vlada nase vso odgovornost, smatra pa za potrebno, da kraljica čuje menenje vseh odličnih mož vseh strank. Vsled te izjave je imela kraljica tekom večera pogovore s predsednikom senata in komore, z maršalom Martinez Campos in drugimi odličnimi osebami. Vsi so se izrekli za to, naj kraljica zaupa sedanjemu kabinetu. V zbornici so izrekli poslanci soglasno, da se treba boriti do skrajnega zoper Združene države.

Washington 22. Reuterjeva pisarna javlja, da se vojaštvo čim hitreje zbere v južnih pristaniščih in v pristaniščih zaliva. Mac Kinley hoče nabrati 100.000 mož. 80000 mož naj bi sodelovalo na Kubi z že pripravljeno redno vojsko, dočim naj bi ostalih 20.000 mož podpirali topništvo.

Madrid 22. Ko se je odpeljal vlak s poslanikom ameriškim, stopil je pred množico predsednik policije, ki je, snemši klobuk spregovoril te-le besede:

Prebivalstvo madridsko se je veelo pravim taktom. Sedaj, ko ni nobenega več tu, ki bi se mogel čuti žaljenega, moremo vsklikati svobodno: Živela Španjska! Te besede so provzročile navdušene živio-klice.

London 22. Minister za pošte je odstopil, ker ne odobroje vaje proti Španjski. Govori se, da še jeden člen kabineta je nasproten bojeviti politiki vlade. Tako javljajo iz Washingtona.

Madrid 22. Kraljica-regentinja je vsprejela apostolskega nuncija, kateri jej je sporočil blagoslov papežev. Kraljico so zalile solze in je zatrdila, da ona in nje svetovalci so storili vse mogoče, da bi se ohranil mir. Odgovornost na preli-vanju krvi pada na Združene države.

Trst 22. Okrajnim šolskim nadzornikom za ljudske šole po okolici je imenovan učitelj na tukajšnji državni ljudski šoli, g. Josip Laurenčič.

Dunaj 22. (Zbornica poslancev.) Prvi je govoril posl. Wolf za obtožbo, ki je oznanjeval srdito in neprestano vojno, dokler ne bodo izpolnjene želje Nemcev. Potem je govoril poslanec Jaworski. Levičarji so mu neprestano segali v besedo, zlasti so besneli tedaj, ko je rekel, da je le nekvalifikovano postopanje opozicije izzvalo takozvano lex Falkenhayn. Ta predlog se je vsprejel le v varstvo parlamentarizma. In ko je zaključil, da bode njegova stranka glasovala proti obtožbi grofa Badi-nija, je opozicija zavriščala grozno in kričala: pfui! Potem so govorili še poslanci Hoffmann, Pommer in Hofer.

Posl. Gregorčič, Krek in tovariši so interpelovali radi zaustavljenja slovenskih propovedi v Trstu. Schönerer je predlagal, naj se seja zaključí. Ta predlog je bil vsprejet, ker je večine poslancev slučajno ni bilo v dvorani.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za sept. 10:34—10:42. Pšenica za spomlad 1898. 13:52. Oves za spomlad 7:42—7:44. Rž za spomlad 9:10 do 9:15. Koruza za maj-juni 1898. 5:63 do 5:64.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja zmerne. — Prodaja 30.000 meterskih stotov. Vreme: deževno.

Havre. Kava Santos good, average za april 35:25 za avgust 35:75 frankov za 50 kgr.

Hamburg. Santos good average za mesec maj 28:50 za juli 28:75 za september 29:50 za december 30:25

Dunajska borza 22. aprila 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101:25	101:20
„ „ v srebru	101:15	101:10
Avstrijska renta v zlatu	120:65	121:55
„ „ v kronah	101:50	101:30
Kreditne akcije	349:50	347:25
London 10 Lsr	121:—	120:10
Napoleoni	9:57	9:57
20 mark	11:78	11:79
100 ital. lir	44:15	44:15

Jakob Klemenc, zaloga manufakturnega blaga

v Trstu, ulica sv. Antona št. 1.

priporoča častitim svojim odjemalcem svojo prodajnico, preskrbljeno z vsemi manufakturnimi predmeti, zvezano s krojačnico za gospode.

Sokolska obleka kompl.

glđ. 23.—

Havelok nepremočljiv
od 10 do 16 glđ.

Velik izbor

suknenega in bombažn. blaga za moške obleke, srajc iz žide, volne, lawn-tennis, platna itd., zapustnice, ovratnikov, perila za moške, ovratnice v vseh barvah in formah, nogovile, rut, jopice vseh vrst posebno za turiste in kolesarje, modnih predmetov, rokavice iz nitij in kože, dežnikov in solnčnikov.

Povodom svečanosti jubileja Njegovega Veličanstva
velik izbor narodnih in avstr. zastav, transparentov
z avstrijskim orlom
po najnižjih cenah.

Na zahtevanje pošiljajo se uzorci vseh vrst z dotičnimi cenami, poštne prosto.

Assicurazioni generali V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893.	glđ. 58.071.673:84
Premije za poterjati v naslednjih letih	30.541.700:64
Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894.	169.929.625:03
Plačana povračila:	
a) v letu 1894.	9.737.614:48
b) od začetka društva do 31. decembra 1894.	292.401.706:51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastni hiši.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	glđ. 4.000.000:—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346:98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248:22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465:07
Rezerva na razpolaganje	500.000:—
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (A)	333.822:42
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (B)	243.331:83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000:—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164:86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4	30-dnevni odkaz 2 1/4
8- " " 2 1/2	3-mesečni " 2 1/4
30- " " 3 1/2	6- " " 2 1/2

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomost, Celovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Prodajni.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nvč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 glđ. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 glđ. pa 5 dni.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 glđ. po 4%

Višje zneske od 1000 do 5000 glđ. po 5 1/2%

Daje denar proti vkličenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „STYRIA“

Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto-knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztirni zavod in knjigoveznica.

Priporoča se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN.

časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavrtkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saidi-Conti, Faktura, Debitoren, Creditor, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, časo-zapadlih in knjig za kopiranje, vseh pomožnih knjig, raztirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listkov iz kavčeka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.